

Indtægter, der nu for Tiden indflyder i Reser-
 vesonden, der forlods burde fradrages Pen-
 sionsudgifterne som Bidrag til Dækning af de
 Pensioner, som vi afholde udover, hvad det er
 vor Forpligtelse at afholde efter den endelige
 Overenskomst med Hertugdømmerne. Dette
 er dog forsaavidt ligegyldigt, som hvad der
 saaledes bliver for galt paa denne Post,
 altsaa er blevet for godt paa den fore-
 gaaende, at om ogsaa Resultatet af den
 umiddelbare Sammenstilling af de to Tal for
 1861 og for det nu foreliggende Aar bliver
 urigtig for hver af de to enkelte Posters Ved-
 kommende, saa vil dog Summen af denne og
 den foregaaende Post begge tilsammen give et
 ret paalideligt Billede. Jeg skal da nu nævne,
 at Kongerigets Bidrag til de sælles Pensioner
 og dets Udgift til Udredelsen af de særlige
 Pensioner i Aaret 1861 var 1,070,000 Rd. —
 Udgifterne til Invaldeforsørgelsen og andet
 Sigt har jeg naturligtvis regnet med —, hvor-
 imod Udgiften til samtlige Pensioner nu udgjør
 1,973,000 Rd. Paa denne Post er altsaa en
 Tilbagegang af 903,000 Rd., eller saa nær en
 Million. — Den tredie Post, som jeg vil frem-
 drage, er Udgifterne til Hær og Flaade. Ogsaa
 for dens Vedkommende kan jeg indskrænke mig
 til ganske kort at angive Resultatet. Det taler
 for sig selv. I Aaret 1861 vare Udgifterne
 til Hær og Flaade for Kongeriget 3,979,000 Rd.,
 jeg har da taget ogsaa de extraordinaire Beløb
 til Søforterne med, og jeg maa derhos gjøre
 den Bemærkning, at jeg med Hensyn til dette
 Beløb egentligt ikke har holdt mig til Aaret
 1861 alene, men har taget et Gjennemsnit af
 3 Aar, for at faae en sikrere Grundvoold at
 staae paa, forsaavidt der kunde være Tale om
 changerende Udgifter; dette kan jeg derimod
 naturligtvis ikke gjøre med Hensyn til dette
 sidste Aars Opgjørelse, da vi jo ikke her have
 en treaarig Erfaring at bygge paa. Det var
 altsaa Mediet af 3 Aars ordinaire Udgifter til
 Hæren og Flaaden og af 3 Aars extra-
 ordinaire Udgifter til Hær og Flaade, som
 dengang udgjorde tilsammen 3,979,000 Rd.
 For det kommende Finantsaar er der derimod
 paa det ordinaire Budget for Hæren opført
 3,813,284 Rd., og for Flaaden 1,819,980 Rd.
 For Flaaden er der derhos extraordinært op-

ført 217,500 Rd. og for Hæren, hvis det i §
 27 nævnte Lovforslag ogsaa gaaer igjennem;
 1,413,000 Rd. Alle disse Beløb udgjøre til-
 sammen omtrent 7,263,000 Rd.; trække vi nu
 derfra de fornævnte 3,979,000 Rd., faae vi en
 Tilbagegang paa denne Post af 3,284,800 Rd.
 Række vi derhos de tre omtalte Poster, som jo ere
 dem, der have den væsentligste Betydning, sammen
 og sammenligne vi saa vor Stilling nu med,
 hvad den var i Aaret 1861, da der toges Be-
 slutning om betydelig forøgede Udgifter, saa vil
 man finde, at den samlede Tilbagegang paa de
 tre Poster beløber sig til 6,152,800 Rd. aar-
 ligt. Hertil troer jeg, at det ikke vil være
 rigtigt at sige Noget.

Krigsministeren: Jeg skal kun tillade
 mig et Par Bemærkninger med Hensyn til,
 hvad det ærebe Sde kongevalgte Medlem, der
 nys satte sig, hittede om den Forandring, der
 er foregaaet i Krigsministeriets Budget med
 Hensyn til Tilveiebringelsen af Arbeidskraft.
 Dengang da dette Budget skulde udarbejdes,
 forelaa der Trang til en vis Arbeidskrafts
 Tilveiebringelse; den Maade, hvorpaa denne
 hidtil sædvanligt er bleven tilfredsstillet, har
 været ved Indkaldelse af Militairarbeidere.
 Men ved at opgjøre den Bekostning, som Ind-
 kaldelsen af det fornødne Antal Militairarbeid-
 dere vilde medføre, viste det sig, at man maa-
 skee kunde opnaae nogen Besparelse ved istedet-
 for Militairarbeidere at anvende leiet Arbeids-
 kraft. Jeg besluttede mig derfor til at fore-
 slaae, at der skulde bevilges en rund Sum til
 leiet Arbeidskraft. Der gjorde sig derved et
 dobbelt Hensyn gjældende, deels at man, som
 sagt, opnaaede en, dog ikke betydelig Bespa-
 relse, og deels at man undgik at indkalde af
 Landets Sønner til Udførelsen af det paagjel-
 dende Arbejde. Saaledes var altsaa det For-
 slag, der blev forelagt i det andet Thing. I
 dette gjorde derimod den Anstuelse sig gjæl-
 dende, at man ikke burde sætte saa megen
 Pris paa den ringe Besparelse, der kunde op-
 naaes ved at anvende leiet Arbeidskraft, og at
 man maatte ansee det for ønskeligt, at saa
 mange af Landets Sønner som muligt kunde
 blive indkaldte til Udførelse af Arbejde. Hvor
 nu det militaire Hensyn, det vil sige Hensynet